

והוין בדין מקומו של מזבח: כשהוא בני הוללה לבנות מקדש שני מניין ידעו מקומו של מקדש ומוקומו של מזבח? **בשלמא** מקום בית ידעי דמינברא צורתו, שיירוי היסודות היו קיימים, אלא מקומו של מזבח **מנא** ידעי?

אמר רבי אלעזר: ראו בני הוללה מזבח בניו ומייאל שר הנדור עומד ומקריב עליו שם בנו את המזבח.

ורב יצחק נפחא אמרו: אפריו של יצחק ראו שמוונה באותו מקום ושם בנו את המזבח.

רבי שמואל בר נחמני אמר: מכל הבית כולם הריחו ריח קטורת, ואילו משם — ממוקום המזבח הריחו ריח אברים.

שלא נגלה להם במקדש ראשון כל המידות והכתיב שאמר דוד "חבל בכתב מיד ה' עלי השביל" שנמסרו לו בכתב כל מידות המקדש⁽⁵³⁾, ועל כרחך דהא דלא עשה שלמה מזבח גדול לאו משומם דלא נגלו לו מידותיו של מזבח?

אלא אמר רב יוסף: קרא אשכחו בני הוללה! אשכחו קרא שנאמר לדוד שאפשר לעשות את המזבח עד ששים אמה, אבל שלמה לא נתגלה לו לדרוש כן, ודירוש להקרא לאפשר להוציא שנאמר "ויאמר דוד זה הוא בית ה' האלוהים זה מזבח" ודרשו: מזבח כי בית ה' מה בית ששים אמה שנאמר "ששים אמה ארכו" אף מזבח⁽⁵⁴⁾ אפשר לעשותו ששים אמהות⁽⁵⁵⁾ ואמנם, אם יעשהו בפהות ממשים נמי יהיה כשר, דמידותיו של מזבח אין מעכבות, אבל אם ירצו יוסיפו עד ס'.

עומד הוא לעצמו, אבל במזבח שהוא דבר מסוים בפני עצמו, אם כן בזה שמוסיף הרי הוא עושה דבר אחר וקורא שינוי ואסור, כמובן בסוגין.

54. מדברי התוס' כאן מבואר שדרשה זו נאמרה רק לעניין האורך ורוחב ולא לעניין הגובה, שבגובה אין להוציא על י' אמות, עיי' ש, והקשה הרש"ש [חולין פג ב] למה לא נלמד גם שאפשר להוציא עד ל' אמות כגובה היכל, ונשאר בצע'.

55. הרמב"ם [בית הבחירה ב ג] פסק שאין להוציא על מזבח שעשו בני גוללה ואין לגרועו ממנו, והקשה המנחת חינוך [צח] מה מבואר כאן שאפשר להוציא עד ס' אמה, [ומה שאין גורעין, יש לומר כמו שהובא לעיל מהשפת אמת שהוא משומם דעתין בקדש ואין מוריידין].

שנתגלה לשלה השיעור של כ"ח אמות במזבח, הוא משומש זהה שיעורו למטה שלא לפחות משלוח זה, וاع"ג שלקמן מבואר בגמרה שאין מדות ארכו ורוחבו מעכין, מכל מקום לכתהילה לא יפחוט מכ"ה.

53. התוס' ליעיל [lag a ד"ה וליעבד] הקשו אם בין הימא מוסיפין על העיר והעזרה מה שלא נאמר לדוד, ותירצטו שהכוונה היא באופן שמצוין פ███ן לדרכו שאפשר להוציא.
אולם האבי עורי [ביה"ב א יין] דרך מדברי הרמב"ם [בית הבחירה ו אי"ב] שלא הזכיר כלל תנאי זה, שאינו סופר כתהתו, וביאר שט שהרמב"ם מפרש שכ"ז הכל בכתב הוא ורק לומר שאין לשנות כלום מצורת הבניין, אבל אין מניעה שלא להוציא על מה שנאמר, שבזה שמוסיף אין شيء ממה שנאמר לדוד, אולם זה דוקא בעזרה שכיל מקום ומינו בקרען